

Pelgrimeren in Groningen

Chr. Spiritualiteit etappe 21 Usquert Winsum.

Groninger Hoogeland door Hans Werkman

Nauw begrinsd mor open laand,
klaai en groatie haand ien haand.
Hoge luchten, lege grond,
dij mie aan dien landschop bond.
Volle waait en staarke wiend,
dij mie aan dien kloeten biendt.
Altied zai ik bie ol diek
Baaierm en Roodschoul en Spiek.
Altied kom ik bie joe weer,
Zeeriep, Aimm en Garrelsweer
Olle dörpen, olmouds van stiel:
Westeremm en Oldenziel.
Noamen mit povverd en zoepenbrij:
Loppersom en 't Zaad en Mij.
Ien dat laand van hoge weerde
bid ik mit mien handen aalbaai:
Geef ons op Joen nije eerde
doezend bunder nije klaai.
Geef ons doar ook, laive Heer,
Zeeriep, Aimm en Garrelsweer.
Geef ons aiweg, haildaal nij,
't Zaad en Loppersom en Mij.
Geef ons den Roodschoul en Spiek
mooi ien schoel van nije diek.
Geef ook Oldenziel Joen haail
en moak Baaierm aaiweg gaail.
Geef ons deur Joen traauw verbond
hoge luchten, kloare grond.
En as ik hier den weer stoa,
noast Joe dwaars deur kloeten hin goa,
dank ik Joe, want 'k zai mien wins:
Hogelaand, laand zunder grins.

De dichter Hans Werkman is afkomstig uit dit gebied en schreef dit kenmerkende gedicht of misschien ook wel gebed.

Geef in eigen worden weer hoe de dichter dit landschap beleefd.

GRONINGER HOOGELAND

Nauw begrensd oneindig land,
klei en gratie hand in hand.
Hoge hemel, lage grond,
die mij aan uw landschap bond
Volle tarwe, sterke wind,
die mij aan uw kluiten bindt.
Altijd zie ik langs de dijk
Bierum, Roodeschool en Spijk.
Altijd keer ik tot u weer,
Zeerijp, Eenum, Garrelsweer
Oude dorpen, oude stijl:
Westeremden, Oldenzijl.
Namen uit een lief verleden:
Loppersum, Uithuizermeeden.
Starend over dit bedaarde
land laat ik een wensdroom vrij:
Geef ons op de nieuwe aarde
duizend bunder nieuwe klei.
Geef ons daarop, lieve Heer,
Zeerijp, Eenum, Garrelsweer.
Geef ons in dat eeuwig heden
een vernieuwd Uithuizermeeden.
Geef ons Roodeschool en Spijk
in de kromming van de dijk.
Geef ook Bierum, Oldenzijl,
Westeremden eeuwig heil.
Geef ons door uw trouw verbond
hoge luchten, zware grond.
En als ik hier dan weer sta,
naast U door de kluiten ga,
knijp ik in uw Vaderhand:
dank voor dit oneindig land.